

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

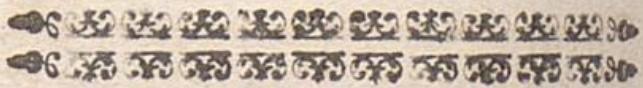
In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinder, Joseph

[S.I.], Anno MDCLXXXIII.

25. Decembris. 8. Cal. Januar.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45314

25. Decembris. 8. Cal. Januar.

S. Ber- **O** Magneticum sancti amoris illici-
nardo um, ô inexhaustum charitatis Di-
septen- vinæ pelagus, PARVULE JESU!
ni ap- Qui ante secula genitus, misericordia
paret mortalibus in paupere stabulo natus
Christi ante septem prope ac decem secula;
Nati- denuo autem dilectissimo tuo BER-
vitas.: NARDO, amans amanti, parvo par-
anno vulus, dulcissimum Cunarum specta-
Eo 97. culum, sexto abhinc seculo exhibuisti.
O gaudia! ô noctem supra mille so-
les illustrem! Quæ vel Angelica lin-
gua depingat amabilissimæ scenæ de-
licias? Poteras tunc verè cum sponsa
cantare, dulcissime BERNARDE:
Ego dormio, & cor meum vigilat.
Occluserat placidus sopor castissimas
palpebras, sed intrà præcordia radians
Divinum jubat tenebras omnes exclu-
serat. Vagiebat coram oculis tuis in-
ter paleas Candidus & Rubicundus
Pusio, ille electus ex milibus: sovebat
pauperculis pannis rigentia membra
Regina Mater: Virgineus Sponsus præ-
miraculi magnitudine liquefcentem
animam penè per lacrymas effunde-
bat: occupabant cœlestes ephebi obse-
quia, quæ homo ingratus contempse-
rat. Quam

rat. Quām dulces inter hæc, quām ignei mentem tuam affectus concusserint, quantæ voluptatis torrens teneri cordis tui medullas inundaverit! Ex hoc nempe favo bibisti cœlestia mella, quæ deinceps universo terrarum orbi eras propinaturus, seu lingua seu stylo, utroque incomparabili. At ego nimis imperitam manum moveo de tabula, & ad te, ô felix Jesu nascentis amator ac spectator Bernarde, me converto. Esto interpres meus ad Jesum, non jam iacentens in præsepio, sed in mæstantiis suæ gloria residentem: unica est, quam per te peto, Misericordia, in quâme ab illo fac, ut suscipiar, cùm anima mea per corporis mortem nasceretur æternitatē.

B. F U L C O; qui ex Abbatiali sede
Monasterii Florentiensis ad thronum ^{Obiit}
Archiepiscopalem Tolosanæ Ecclesiæ ^{anno}
translatus, hæresum fraude & Comi-^{1231.}
tis perfidia extinctum veræ Religionis
cultum magno animo ad pristinum ^{Fidem}
vigorem revocasti: adductis in auxili- ortho-
um tum Principum Orthodoxorum doxam:
armis, tum claris sanctimoniâ viris: promo-
inter quos Divum Dominicum, Inno- ^{vet.}
centio Pontifici commendâsti, ejusque
alumnos velut proprios filios fovisti.
Post gravissimos tamen labores furori
Comitis cedere coactus, excusso in
urbis

466 ANNI CISTERCIENS.

urbis incolas pedum pulvere Brabantiam petiisti, uno contentus thesauro Dominici Corporis, quod in exilii solatium, & ne à perditorum hominum petulantia violaretur, tecum asportasti. In iisdem partibus cum aliquando Sacrum offerres, & vi contemplationis absorptus diu circa sumptionem quā ei stares immobilis, visa est candida columba, quæ sacratissimum pignus rostro prehensum, ori tuo immisit. Res florente diu expectata cum Tolosensis pace ad propria redux, ipsum Comitem innumerōsque alios aberroribus reductos gregi Catholico restituisti. Finem denique & vitæ & laborum adesse sentiens ad Monasterium Grandimontense concessisti, ut ubi primum religionis spiritum hauseras, ibi eundem redderes Creatori. *Natum est hodie nobis Verbum Divinum. Tuisque illud quoque nascatur in corde meo: illud in SS. Eucharistia vera & constante fide humiliter adorem: hereticorum circa divinam veritatem errores detestor, ac denique moriturus pie in viaticum aeternitatis suscipere merear.*

Floruit B. LUCIA, Spinosi-Loci ad Montes Hannoniæ Priorissa, quæ vixit mundo mortua solo spiritu vivebat: in vicissim parcitate & afflictionibus ultra sus-

anno
1300.

trō susceptis omnibus eras pro miraculo. Morum modestia Angelum carne indutum repræsentabat: animi perpetua æquabilitas virile quidpiam spirabat: Deum denique tibi intimè conjunctum prodebant, Seraphici amoris affectus, quibus ad ultimā vi-
tæ horam indesinenter ardebas. Utinam & ego cum Parvulo Jesu renascar,
illi deinceps soli vivam, mundo & concupi-
scientijs ejus plenè moriar. Exorabilis est
parvus ille Sponsus tuus, tu precare il-
lum, ut quod ego suspiro, ille misericordi-
ter in me perficiat.

S. BERNARDUS, ser. 7. de XL.

Mortui enim estis, & vita vestra ab- Mors
scondita est cum Christo in Deo. Mor- spiritu.
tuus, si defit etiam sepultura, non sen- alis.
tit: sic vituperantes, ut laudantes, sic
adulantes audit ut detrahentes: imò
vero nec audit, quia mortuus est.
Omnino felix mors, quæ immacula-
tu m servat, imò penitus alienum facit
ab hoc seculo.

26. Decem-